

og Højesteret, eller den, at Tilladelserne gives af henholdsvis Underretterne og Landsretterne, men er sluttelig kommet til det Resultat, at det vil være det mest praktiske at henlægge Afgørelsen til Landsretterne, og det saaledes, at de af disse truffne Afgørelser kun kan indbringes for Højesteret (og da ved Kære), naar Landsretterne har nægtet at give de Tilladelser, som der er ansøgt om, se Forslaget om Ændring af Retsplejelovens § 222.

Med Hensyn til Ændringsforslagene ad §§ 397 og 537 bemærker jeg særlig, at Udvalget har ment, at de materielle Betingelser for Meddelelsen af en Oprejsningstilladelse burde nærmere præciseres saaledes som foreslaaet. I Tilknytning hertil bemærkes, at det har været drøftet, om ikke Retsplejelovens § 422 burde ændres paa tilsvarende Maade, men at man ikke har ment, at det var paakrævet at stille Forslag herom.

R. Gram.